

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Όκτώβριος 2021
έτος 480
άρ. φύλ. 750

Γραφεΐα:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

“Τνα σωφρόνως και δικαίως και εϋσεβῶς ζήσωμεν”

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σύσκεψη για την ελληνική γλώσσα

Κυριακή 17 Οκτωβρίου και ώρα 11:00 π.μ.
Αΐθουσα Επάλξεις, Ζήνωνος 3, β' όρ., πλ.
Όμοιοιάς

Η εκδήλωση διοργανώνεται επ' ευκαιρία τής εορτής του ευαγγελιστού Λουκά του Έλληνοσ. Θα εξετασθούν ή εξασφάλιση τής διαχρονικής ενότητος τής ελληνικής γλώσσας και ή δυνατότητα προσεγγίσεως από τούσ πιστούσ «τής κοινής τών Έλλήνων γλώσσας» πρὸς κατανόηση τών θησαυρῶν του Έλληνισμου και τής Όρθοδοξίας.

Συμμετέχουν οί: Αντώνιος Αντωνάκος, φιλόλογος-ιστορικός-συγγραφέας, Κωνσταντίνος Γανωτής, φιλόλογος-συγγραφέας, Αθανάσιος Κουρταλίδης, φιλόλογος-τέως σχολικός σύμβουλος, Σοφία Μπεκρη, φιλόλογος-θεολόγος, Μακρίνα Ράγκα-Τσούπρα, δικηγόρος. Συντονίζει ή Βασίλειος Τσούπρας.

Εκδήλωση για τὸ Έπος του '40

Πέμπτη 28 Οκτωβρίου και ώρα 6:00 μ.μ.
Αΐθουσα Επάλξεις, Ζήνωνος 3, β' όρ., πλ.
Όμοιοιάς

Η είσοδος στις παραπάνω εκδηλώσεις είναι ελεύθερη τρουμένων τών προβλεπομένων μέτρων.

Πληροφορίες σὰ τηλ.: 210 5230948, 210 2469132, 6987353063.

Οί δραστηριότητες τών Επάλξεων

Συνεχίζονται και εφέτος οί μορφωτικές δραστηριότητες τών Επάλξεων. Τὸ πρόγραμμα ὁμως θα ρυθμίζεται κάθε φορά σύμφωνα με τὰ επιβαλλόμενα μέτρα.

Επίσης, συνεχίζονται οί μορφωτικές εκπομπές από τούσ δύο συνεργαζόμενους διαδικτυακούς σταθμούς με κανονικό πρόγραμμα κάθε βράδυ, ώρα 8:00 μ.μ., επίσης κάθε Σάββατο και ώρα 5:00μ.μ. με εκπομπή για τήν ελληνική γλώσσα. Τίς υπόλοιπες ὥρες μεταδίδονται ήχογραφημένες εκπομπές με ενδιαφέροντα θέματα.

Παρακαλούνται οί αγαπητοί μας ἀναγνώστες και οί ἴδιοι να τίς παρακολουθούν ἄλλα και να συστήσουν στὸν κύκλο τών να συντονίζονται στις διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitsoisagiois.radio12345.com>.

Οί Επάλξεις Αιγάλεω

Οί ὁμιλίες και οί λοιπές δραστηριότητες τών Επάλξεων Αιγάλεω συνεχίζονται στην αΐθουσά τών «Μαρία Μαγδαληνή». Ἀναγεννήσεως 9, πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος Αιγάλεω, με κεντρική ὁμιλία και ιερὰ Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ και ώρα 7:00 μ.μ.

Πληροφορίες σὸ τηλ.: 210 5982573, υπεύθυνη κ. Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρός-θεολόγος.

Πρόταση για τέλεση Εϋχελαίου

Σε συνέχεια παλαιότερης προτάσεώς μας για τέλεση του Ιεροῦ Εϋχελαίου σε ὀρισμένη ἡμέρα και ὥρα ἀνά τὸ πανελλήνιο πρὸς ἐνίσχυση τών πιστῶν, προτείνουμε τήν Παρασκευή 22 Οκτωβρίου ἢ τὸ Σάββατο 23 Οκτωβρίου, μετὰ ἀπὸ τὸν Ἑσπερινό, ἡμέρα πὸυ τιμᾶται ἡ μνήμη του Ἁγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου, ὁ ὁποῖος συνιστᾶ τὸ μυστήριο του Εϋχελαίου.

Ἐνότητα - Ἀγῶνας- Κατορθώματα

Ἐκστατικοί μένοντες, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, μπροστὰ στὸ μεγάλο θαῦμα του 1940-1941 και τὸν Μεγαλοδύναμο εϋχαριστοῦντες για τήν θεία Του ἐνδυνάμωση δὲν μπορούμε παρὰ να ἐκφράσουμε τήν βαθιά μας εϋγνωμοσύνη και τίς θερμές μας εϋχαριστίες πρὸς τὰ γενναία ἐκεῖνα ἑλληνικά νιάτα, πὸυ ἀντέταξαν τὰ στήθη τών στίς σιδηρόφρακτες στρατιές τών ἀλαζόνων και ὑπουλων εἰσβολέων.

Με τὰ ἡρωικά τών κατορθώματα ἀνέκοψαν τήν ὀρμη τών δυνάμεων του Ἄξονος, χάρισαν τήν πρώτη νίκη κατὰ τών ἐχθρῶν τής ἀνθρωπότητος, ἔδωσαν θάρρος στούσ ἀγωνιζόμενους ἐλευθέρους λαούς, γιατί ἀπέδειξαν για μιὰ φορά ἀκόμη ὅτι τὸ κακὸ δὲν είναι ἀήττητο. Ἐνας μάλιστα σπουδαῖος πολιτικός τής ἐποχῆς ἐκείνης ἐκραύγασε: «Τώρα πιά δὲν θα λέμε οί Ἑλληνες πολεμοῦν σὰν ἥρωες, ἀλλὰ οί ἥρωες πολεμοῦν σὰν Ἑλληνες».

Όλα δὲ αὐτὰ τὰ κατάφεραν οί ἀγωνιστές ἐκεῖνοι γιατί διατήρησαν ἀρραγῆ τήν ἐνότητά

των και ἀνέλαβαν κοινὸ ἔθνηκό ἀγῶνα. Βεβαίως τὰ ξενοκίνητα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ὑπὸνόμεισαν τήν μικρασιατική ἐκστρατεία προσπάθησαν και πάλι να φέρουν σύγχυση στούσ ἀγωνιζόμενους. Ἦταν ὁμως τόση ἡ ὁμοφυχία του ἑλληνικοῦ λαοῦ και τόσος ὁ ἐnthουσιασμός του, ὥστε κάθε ἀπόπειρα για διχασμὸ ἔπεφτε στὸ κενὸ και ἡ ὁμαδική δράση κατάρθρωσε τὸ ἀκατόρθωτο.

Ἐὰν μάλιστα ἡ ἐνότητα αὐτὴ διατηρεῖτο και κατὰ τήν ἐθνική ἀντίσταση και μετὰ τήν ἀπελευθέρωση, δὲν θα εἶχαν ὑπάρξει οί δύο ἀδελφοκτόνοι ἐμφύλιοι πὸυ τόσο μεγάλη καταστροφή ἐπέφεραν στην πατρίδα και πὸυ τὰ ἀποτελέσματα τών ἔχουν δυστυχῶς ἐπίδραση μέχρι σήμερα.

Αὐτὸ συνέβη διότι οί ἥρωες τής ἐποποιίας του 1940 πὸυ ἔφραξαν τὸν δρόμο στούσ ἰταμούς εἰσβολείς δὲν διατήρησαν τήν ἐνότητά τών, γιατί ἀφέθησαν να παρασυρθοῦν ἀπὸ τίς δελεαστικές προκλήσεις τών δῆθεν

Συνέχεια στί σελ. 2

Θερμὴ παράκληση

Ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες! Με τήν βοήθεια του Θεοῦ και τίς δικές σας ἀρωγές ἔχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα να στήριξουμε τὸ πολυπλευρο ἔργο τών Επάλξεων. Ὡστόσο, ἀνανεώνουμε και πάλι τήν ἐκκλησή μας για βοήθεια, διότι σὰν να μὴν ἔφταναν τὰ παλαιὰ ρυθμιζόμενα χρέη, τὰ ὁποῖα λήγουν τὸν Φεβρουάριο του '22, μᾶς προστέθηκαν και τὰ καινούργια ΕΝΦΙΑ και οί νέοι φόροι εἰσοδήματος. Ἐπομένως, τὰ φορολογικά μας βάρη ἀνέρχονται πλέον σε 500 εϋρὸ τὸν μήνα, χωρίς τὰ τρέχοντα ἔξοδα (ἐκδοσῆ/ἀποστολή ἐφημερίδος, τηλεφωνα, λογαριασμοί κ.λπ.)!

Κάνουμε, λοιπόν, και πάλι ἐκκληση σε ὅσους ἔχουν καθυστερημένες ὀφειλές -5 ἐτῶν και ἄνω- να τακτοποιήσουν ἕνα τοῦλάχιστον μέρος, ἄλλοῶς να διακόψουμε τήν ἀποστολή, χωρίς ἄλλη ἐνόχλησή σας, ὥστε να μὴν ἐπιβαρύνεται ὁ Σύλλογος με πρόσθετα ταχυδρομικά ἔξοδα. Ἐὰν βεβαίως κάποιος ἀναγνώστης ἔχει οἰκονομικὸ πρόβλημα ἀλλὰ ἐπιθυμεῖ τήν συνέχιση τής ἀποστολῆς τής ἐφημερίδος, να μᾶς ἐνημερώσει, ὥστε τὸ ἔξοδο να καλυφθῆ ἀπὸ συνδρομὴ τρίτου.

Οί πλέον ἐξοικειωμένοι με τήν τεχνολογία ἄς στέλνουν τήν διεύθυνση του ἠλεκτρονικοῦ τῶν ταχυδρομείων στὸ: epalxeis@otenet.gr για ἠλεκτρονική ἀποστολή τής ἐφημερίδος. Ἐπίσης, στην ἴδια διεύθυνση μπορείτε να μᾶς στείλετε τὸ σταθερὸ ἢ κινητὸ σας τηλέφωνο, για να σας ἐνημερώσουμε για τίς διάφορες δραστηριότητες και ἐκδηλώσεις. Τέλος, στην ἰστοσελίδα μας www.epalxeis.gr μπορείτε να ἐνημερωθετε για τίς ἐκδηλώσεις μας.

Εϋελπιστοῦντες στην ἀρωγή σας σὰς εϋχαριστοῦμε και πάλι ὀλόθερμα και εϋχόμαστε κάθε εϋλογία σε σας και στην οἰκογενεία σας!

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή

Παράδειγμα πρὸς μίμηση

Ἡ 13χρονη Μαρίτα Δατσέρη, ἀπόφοιτος τής Α' τάξεως του 5^{ου} Γυμνασίου Ἡρακλείου ἔλαβε τὸ α' βραβεῖο στὸν 17^ο Παγκόσμιο Λογοτεχνικὸ Διαγωνισμό, τὸν ὁποῖο προκήρυξε ἡ Ἐνωσὴ Λογοτεχνῶν Βορείου Ἑλλάδος, με ἀφορμὴ τὸν εορτασμὸ τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση.

Ἡ Μαρίτα ζωντάνεψε με τὸ διήγημά της τούσ ἥρωες του '21, παροτρυνόμενη στὸ γράψιμο ἀπὸ τίς καθηγήτριές της και ἐμπνεόμενη και ἀπὸ τὰ πορτραῖτα τῶν ἡρώων τής ἐπανάστασης στὸν διάδρομο του σχολείου της!

«Ἄν ἐπικεντρωθούμε στην γνώση, τὰ βιβλία και τὰ θρανία, ἴσως ἀντιληφθοῦμε ὅτι αὐτὸς είναι ὁ τρόπος για να δώσουμε τήν νέα μας μάχη για τήν ἐλευθερία, ἀκόμη και ἀπέναντι στην πανδημία», ἰσχυρίστηκε ἡ μικρὴ μαθήτρια.

Τὸ παράδειγμά της δείχνει πράγματι ὅτι ὑπάρχει ἀκόμα ὄραμα στην οἰκογένεια και στὰ σχολεῖα μας, πὸυ ἐμπνέουν τὰ παιδιά σε τέτοιους καλοῦσ ἀγῶνες, σε πείσμα ὄσων ἀπεργάζονται συστηματικά τήν διάλυση ὄλων τῶν ὑγιῶν προτύπων. Εἴθε τὸ παράδειγμά της να μιμηθοῦν και ἄλλοι νέοι! Διασκευὴ ἀπὸ τὸ διαδικτυο

Τεραποστολικά

Κάνε τις νότες ψωμί

Υπό την αιγίδα της Ιεράς **Επισκοπής Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης** και με τη φωνή του όντως ταλαντούχου **Ζαχαρία Καρούνη** κυκλοφορεί ο δίσκος: «Τι Γλυκά

Πικρά «ν» τα Γέλια», με δεκαεπτά, ως επί το πλείστον, ανέκδοτα δημοτικά τραγούδια. Το σύνολο των εσόδων θα διατεθεί για την ενίσχυση του Ιεραποστολικού και Φιλανθρωπικού έργου της Επισκοπής Πληροφορίες: <https://www.facebook.com/missioninsouthMadagascar/>

Ένότητα - Αγώνας- Κατορθώματα

Συνέχεια από τη σελ.1

συμμάχων μας και αντί για κοινό αγώνα προς ανόρθωση της πατρίδος ξέπεσαν σε αλληλοσπαραγμό και αλληλοεξόντωση με τις γνωστές καταστροφικές συνέπειες. Το κακό όμως είναι ότι, ακόμα και σήμερα, παρά την τόση πείρα που αποκτήσαμε από τὰ τόσα που έχουμε περάσει, ιδιαιτέρως κατά τὰ τελευταία ἔτη, δὲν καταφέρουμε νὰ ἀποκτήσουμε ἐνότητα πρὸς κοινὸς ἀγῶνες καὶ κοινὴ σωτηρία.

Πῶς νὰ ὑπάρξῃ ἐνότητα σκοποῦ καὶ κοινὸς ἀγώνας, ὅταν ἀκόμα καὶ ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι, παρά τὴν ὀρθόδοξό μας πίστη, ἐπηρεαζόμεστε ἀπὸ ἀντιχριστιανικὲς πρακτικὲς, κομματικὲς ἢ ὀργανωσιακὲς ἐξαρτήσεις ἢ ἀπὸ ἀπόκοσμες ἰνδοουστιακὲς θεωρίες ἢ δυτικώφερτες ἰδεολογίες; Ἐπίσης, πῶς μπορούμε νὰ ἀναλάβουμε κοινωνικοὺς ἢ ἐθνικοὺς ἀγῶνες μὲ ξενόφρονες καὶ ἀλληλοσυγκρουόμενους ἠγέτες;

Ἀπὸ τοὺς ἠγέτες μας, ὅσοι λένε ὅτι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ ἐθνικὰ μας θέματα, ἀντιτίθενται φανατικὰ πρὸς κάθε κοινωνικὴ ἐπιδίωξη καὶ ὅσοι λένε ὅτι ἀγωνίζονται γιὰ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ πρόοδο, βγάζουν φλύκταινες, ὅταν ἀκούσουν κάτι γιὰ Ἑλλάδα καὶ Ὁρθοδοξία. Πῶς ὅμως θὰ ἔχουμε καλοὺς καὶ ἱκανοὺς ἠγέτες, ἐὰν ἐμεῖς δὲν προβάλλουμε μὲ τὴν φῆφο μας τίμια, πιστὰ καὶ ἱκανὰ πρόσωπα;

Ἐμπρός, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἐὰν ἀγαπάμε Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα, ἄς προσπαθήσουμε νὰ πλησιάσουμε πιὸ πολὺ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ, γιὰ νὰ πετύχουμε τὴν ἐσωτερικὴ μας κάθαρση καὶ τὴν καθολικὴ ἀπελευθέρωση, ὥστε νὰ εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ κοινὸς ἀγῶνες γιὰ τὴν κοινὴ πρόοδο καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε καὶ τὴν ῥήση τῶν ἀρχαίων προγόνων μας: «**Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.**»

Βασίλειος Τσούπρας

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας,

Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Δύσκολη ἢ συνεργασία

Ἐν τῷ κύριῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος φύλλου, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἀναφέρουμε ὅτι ἓνας σημαντικὸς παράγων ποὺ συνετέλεσε στὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν ἀγωνιστῶν κατὰ τὸ 1940-1941 ἦταν ἡ ἐνότητά των καὶ ὁ κοινὸς ἀγώνας. Ἡ ἐνότητα ἄλλωστε καὶ ὁ κοινὸς ἀγώνας ἦταν πάντοτε ὁ κύριος συντελεστὴς ὅλων τῶν νικηφόρων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολέμων κατὰ τὴν μακροαίωνα ἱστορία τοῦ ἔθνους μας, ὅπως π.χ. κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς καὶ Περσικοὺς πολέμους καὶ κατὰ τοὺς ἐθνικοαπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τοῦ 1821 καὶ 1912-1913.

Διερωτᾶται ὅμως κάποιος: «Ἄφοῦ γνωρίζουμε ὅτι μὲ τὴν ἐνότητα καὶ τὸν κοινὸ ἀγώνα ἐπιτυγχάνουμε πρόοδο καὶ ἐλευθερία, ἐνῶ μὲ τὸν διχασμὸ καταστροφή καὶ ὑποδούλωση, γιατί παρασυρόμεθα καὶ σὲ κρίσιμες στιγμὲς καταφεύγουμε σὲ διχασμὸ καὶ σὲ ἐμφύλιο σπαραγμό, μὲ τόσο ὀλέθρια ἀποτελέσματα;»

Βεβαίως, γιὰ νὰ ἀπαντήσῃ κάποιος στὸ ἐρώτημα αὐτό, χρειάζεται νὰ τὸ ἀναλύσῃ ἀπὸ ψυχολογικῆς, κοινωνιολογικῆς, ἠθικῆς καὶ ἱστορικῆς σκοπιᾶς. Ἐδῶ ἀναφέρουμε μόνον ὅτι, γιὰ νὰ ἀγωνιστῇ κανεὶς γιὰ τὴν ἐλευθερία, πρέπει νὰ βιώνῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐλευθερία. Νὰ μὴν ἔχῃ δηλαδὴ οὔτε βιολογικὲς ἐξαρτήσεις, ὅπως ἔχει ὁ μεθυσμένος ἢ ὁ ναρκομανῆς, οὔτε ψυχοπαθητικὲς, ὅπως ἔχει ὁ φιλήδονος, ὁ φίλαυτος, ὁ φιλάργυρος, ὁ φιλόδοξος, ὁ ἀρχομανῆς καὶ γενικὰ ὁ ψυχανώμαλος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μάλιστα μᾶς μιλάει γιὰ δύο νόμους: τὸν νόμο τοῦ νοὸς καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸν νόμο τῆς ἐξαρτήσεως, τὸν ἀντιστρατευόμενον στὸν νόμο τοῦ νοός. Ὅταν λοιπὸν εὐρισκώμεθα ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν διαφόρων βιολογικῶν ἢ ψυχολογικῶν ἢ παραθηρησκευτικῶν ἢ ἰδεολογικῶν ἢ κομματικῶν ἢ ἄλλων ἀλληλοσυγκρουόμενων ἐξαρτήσεων, τότε οὔτε ἐνότητα οὔτε κοινὸ ἀγώνα μπορούμε νὰ ἔχουμε. Καὶ νὰ θέλωμε, δὲν μπορούμε, γιατί τὸ ξένο σῶμα δὲν μᾶς ἀφήνει. Καὶ ἀφοῦ ὡς πρόσωπα δὲν εἴμαστε ἐλεύθεροι καὶ εἰρηνικοί, δὲν μπορούμε οὔτε καὶ στίς κοινωνικὲς μας δραστηριότητες νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι, εἰρηνικοὶ καὶ ἀγωνιστικοί.

Πῶς νὰ κάνουμε κοινὸς ἀγῶνες, ἀφοῦ δὲν ἔχουμε κοινὸ σκοπὸ καὶ κοινὲς ἐπιδιώξεις; Ἄς θυμηθοῦμε ἐδῶ τὴν ἀπάντησιν ποὺ ἔδωσε τὸ δαιμόνιο στὴν ἐρώτησιν τοῦ Κυρίου: «Τί σοί ὄνομα;» καὶ τὸ δαιμόνιο ἀπήντησε: «λεγεών», γιατί πολλὰ δαιμόνια ἦσαν μέσα στὸν ἄνθρωπο. Ἔτσι καὶ σήμερα, σὲ ὅλον τὸν κόσμον, ἄρα καὶ στὸν καθένα μας, ὑπάρχουν πολλὲς ἐξαρτήσεις οἱ ὁποῖες καὶ τὴν ἐλευθερία μας στεροῦν καὶ τὴν δυνατότητα πρὸς κοινὸ ἀγώνα μᾶς ἐμποδίζουν.

Ἀκριβῶς γιὰ αὐτὸ οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς συνιστοῦν ὅτι πρὶν ἀπὸ ὅποιαδήποτε προσωπικὴ, κοινωνικὴ ἢ ἐθνικὴ προσπάθεια χρειάζεται ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ κάθαρση καὶ ἀναγέννηση, ὥστε λυτρωμένοι ἢ προσπαθοῦντες νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὶς ἐξαρτήσεις, νὰ πλησιάσουμε, ὅσο μπορούμε, πρὸς τὸν Ἐλευθερωτὴ καὶ Σωτῆρα Χριστό, πλησιάζοντας ταυτοχρόνως καὶ μεταξύ μας.

Ἀκριβῶς αὕτη εἶναι ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ἓνα χέρι μᾶς ἔλκει

πρὸς τὸν ἑαυτὸ Του, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὰ δῶρα Του καὶ μὲ τὸ ἄλλο μᾶς ὠθεῖ νὰ ἐνωθοῦμε μεταξύ μας, νὰ ἀλληλοβοηθηθοῦμε καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε ἐνωμένοι γιὰ κοινὴ πρόοδο καὶ κοινὴ σωτηρία.

Ἐνας μάλιστα νηπτικὸς πατήρ παρουσιάζει γλαφυρώτατα αὐτὸ τὸ διπλὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸν Χριστὸ μας μὲ τὸν σχηματισμὸ ἐνὸς κύκλου ποῦ, ὅσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸ κέντρο του, ἀπομακρυνόμαστε καὶ μεταξύ μας καὶ ὅσο προσεγγίζουμε τὸ κέντρο, πλησιάζουμε καὶ μεταξύ μας, μέχρι τελικῆς ἐνώσεως.

Ἀσφαλῶς, ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπ' τὴν ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος ἐπιφέρει καὶ τὴν μὴ συνεργασία καὶ τὴν μὴ μεταξύ μας ἐνότητα. Ἄρα, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συνεργασία ὅλων τῶν προοδευτικῶν, πατριωτικῶν, δημοκρατικῶν καὶ κοινωνικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, προσώπων καὶ ομάδων, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ὁ ἐσωτερικὸς ἀγώνας ἀπὸ ὅλους μας γιὰ κάθαρση καὶ πνευματικὴ ἀναγέννηση· διότι μόνον τότε θὰ γεμίσουμε ὅλοι ἀπὸ τὴν «ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καὶ θὰ κατορθώσουμε νὰ ἔχουμε συνεργασία.

Δὲν μπορεῖ νὰ καυχήται κάποιος ὅτι εἶναι Ἑλληνας καὶ μάλιστα «σοῦπερ» πατριώτης καὶ ταυτοχρόνως νὰ διαθέτῃ αὐταρχικὴ, δεσποτικὴ καὶ φασιστικὴ συμπεριφορὰ ἢ νὰ λέῃ ὅτι ἐργάζεται γιὰ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀρνῆται καὶ νὰ μάχεται τὶς ἐλληνορθόδοξες δημοκρατικὲς καὶ κοινωνικὲς παραδόσεις.

Ὅσοι λοιπόν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, θέλουν τὴν σωτηρία καὶ τὴν πρόοδο τῆς πατρίδος μας ἄς πλησιάσουν τὸν τοῦς πάντες καὶ τὰ πάντα ἐνώνοντα Παμβασιλέα Χριστό, ὥστε νὰ ἀποκτήσουμε καὶ μεταξύ μας ἐνότητα καὶ συνεργασία πρὸς κοινὸς ἀγῶνες γιὰ τὴν κοινὴ πρόοδο καὶ κοινὴ σωτηρία.

Κλαψίγελο

- Ἰέ μου, ἰέ μου, ποῦ εἶ;
- Ἰδοῦ, ἐγὼ πάρεμι. Ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων κείμαι καὶ τούτους πειράζων χαίρω καὶ γελῶ.
- Κἀκεῖνοι τί ποιοῦσι;
- Ἐκεῖνοι; Πονοῦσι, κλαίουσι, θρηνοῦσι, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλους ἀδικοῦσι.

ἡ τσοῦχτρα

Τὸ μαρτύριο τῆς ὑπομονῆς

Τοῦ Κωνσταντίνου Γανωτῆ, φιλολόγου- συγγραφέως

Σὲ κάθε τόπο καὶ σὲ κάθε ἐθνικὴ παράδοση ἔχει ἐγκαταστήσει ὁ Θεὸς μνημεῖα τῆς ὑπαρξῆς του καὶ ὑπομνήματα τῶν ἐντολῶν του. Καὶ καθὼς δὲν ζητάει ἀπὸ ὅλους παρὰ ἓνα ἐλάχιστο ὑπακοῆς στὶς ἐντολές του, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη, τὴν φιλανθρωπία, ὁ κάθε ἄστος καὶ γενικὰ ὁ κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κερδίσει Παράδεισο μὲ τὴν ἀρετὴν αὐτὴ. Καὶ μπορεῖ νὰ ζυγίσει μὲ ἀκριβεία πόσο καλὸ καὶ πόσο ἀναγκαῖο εἶναι ἡ φιλανθρωπία ἐκτιμώντας πόσο ὁ ἴδιος τὴν χρειάζεται καὶ τὴν αἰσθάνεται, ὅταν τοῦ τὴν προσφέρουν.

Γιὰ νὰ φτάσουμε ὅμως νὰ γίνουμε φιλόστοργοι πρέπει νὰ διώξουμε ἀπὸ μέσα μας τὴν ἀστικὴ φιλοσοφία, τὴν μετατροπὴ δηλαδὴ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὁ καθένας σὲ κέντρο τοῦ κόσμου, καὶ ἀποβάλλοντας τὸν κοσμικὸ «ἄνθρωπισμό». Ὑστερα, πρέπει νὰ ἀλλάξουμε τὸν τρόπο σκέψης μας, νὰ πάψουμε δηλαδὴ νὰ εἴμαστε ὀρθολογιστὲς καὶ νὰ ἀναζητήσουμε τὴν πίστη ἢ τὴν πίστη κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο εἶναι : «Πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Μὲ τὴν πίστη θὰ ἴδουμε θαύματα καὶ τὸ πρῶτο καὶ κύριο θὰ εἶναι ἡ ἐπιστροφή ἢ δική μας. Ἔτσι θὰ εὐτυχίσουν οἱ ἄστοι, ὅταν πάψουν δηλαδὴ νὰ εἶναι ἄστοι καὶ ἀναζητήσουν τὸν Παράδεισο μὲ τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν φιλανθρωπία.

Ἀδελφοί μου, ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἔχει συντελεστεῖ μὲ τὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασή του. Δὲν ἀπαιτεῖται πλέον ἄλλη θυσία παρὰ μόνον ἡ ὁμολογία τῆς ἀποτυχίας μας. Ἡ ὁμολογία αὐτὴ, γιὰ νὰ φέρει θεραπεία, πρέπει νὰ γίνῃ ἐξομολόγηση. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ῥαθυμία καὶ τὴν ἀλαζονεία τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ὅμως μέσα στὴν παραζάλη τῆς δυστυχίας του, γυρίζοντας ἀπὸ τὴν κηδεῖα τοῦ τέκνου του ἢ τὴν ψυχιατρικὴ κλινικὴ, ὅπου πῆγε καὶ τὸ ἔκλεισε ἢ ὅταν μετὰ τὸ διαζύγιο ἴδῃ τὰ ὀργισμένα μέσα στὴν ἀπελπισία τους μάτια τῶν παιδιῶν του ἢ ὅταν γυρίζει σπιτί της ἢ γυναῖκα μετὰ τὴν ἔκτρωση ἴδῃ ἐσένα νὰ γυρίζεις ἀπὸ τὴν λειτουργία ἀναπαυμένος, εἰρηνικὸς καὶ εὐχαριστημένος καὶ μὲ τὴν ἐκτίμηση τῶν παιδιῶν σου, τότε μπορεῖ νὰ παρακινήθῃ νὰ κλάψῃ καὶ τὸ κλάμα θὰ σώσῃ τὸν κόσμο, ἀδελφοί μου.

Τὸ δυνατὸ χαρτὶ τοῦ Θεοῦ στὴν πάλη του μὲ τὸν διάβολο τὸ πετυχαίνει μὲ τοὺς μάρτυρες. «Μάρτυρες Κυρίου πάντα τόπον ἀγιάζετε», φωνάζει ἡ Ἐκκλησία μας. Αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῶν πρώτων αἰώνων τῆς Ἐκκλησίας μας ἐλύγισαν τὴν ἀλαζονεία τοῦ κόσμου καὶ σήκωσαν τὰ στέμματα ἀπὸ τὶς κεφαλές τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ τὰ φόρεσαν στοὺς χριστιανοὺς βασιλιάδες τῆς ῥωμιοσύνης χωρὶς αἷμα, μόνο μὲ τὸ μαρτύριο τῆς ὑπομονῆς. Αὐτὸν τὸ ῥόλο μᾶς ἀναθέτει στὴ δύσκολη τούτη ἐποχὴ ὁ Θεός. Νὰ δώσουμε τὴν μαρτυρία τῆς ἀλήθειας του καὶ τῆς ἀγάπης του.

Παράδοση καὶ Παραδόσεις

Γράφει ἡ Μακρίνα Ῥάγκα, δικηγόρος, γενικὴ γραμματέας τῶν Ἐπάλλξεων

«Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις», μας συμβουλεύει ὁ Απ. Παῦλος, φράση που ἔχουμε ἀκούσει δεκάδες φορές ἀπὸ κήρυκες, ιερωμένους, δασκάλους καὶ ἄλλους .

Ἡ ἐννοια βεβαίως τῆς παράδοσης ἔχει πολλές εκφάνσεις, βασικά ὅμως «παράδοση σημαίνει τὴν μετάδοση στους μεταγενέστερους τῶν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ, δηλ. γνώση, ἔργα, αξίες, πρότυπα, τρόπο ζωῆς, ἔθιμα, ἠθῆ ...».

Ἀς περιοριστοῦμε ὅμως στὴν περίπτωση τῆς παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἱεράς μας Παράδοσης. Ἀκόμη καὶ ἡ λέξη «Ἱερά» τὴν κάνει νὰ ξεχωρίζει ἀπὸ τὴν κοινὴ παράδοση ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς λαϊκὲς παραδόσεις. Εἶναι στοιχεῖο που ἀπτεται τῆς πίστεως τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς του μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ὅταν φοιτοῦσα στὸ Γυμνάσιο καὶ διδασκόμουν Ὀρθοδοξοὺς μᾶς μάθαιναν οἱ σεβαστοὶ μας καθηγητὲς ὅτι οἱ πηγές τῆς ὀρθόδοξης πίστεως εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Μάλιστα, μας τόνιζαν ὅτι διαφέρουμε ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες στὸ θέμα τῆς Παράδοσης, μὴ καὶ ἐκεῖνοι δέχονται Sola Scriptura, δηλαδὴ μόνον ὁ τι γράφεται στὴν Γραφή.

Ἔτσι, δημιουργήθηκε ἡ αντίληψή μεταξύ τῶν τότε μαθητῶν ὅτι Γραφή καὶ Παράδοση διακρίνονται, ὅτι εἶναι δύο

διαφορετικὲς πηγές! Ἰσχύει, ὅμως αὐτό;

Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔγραψε τίποτε. Ὅτι δίδαξε το εἶπε προφορικὰ καὶ ἀργότερα το κατέγραψαν οἱ μαθητὲς του ἢ οἱ μαθητὲς τῶν μαθητῶν του. Ὑπάρχει μὴ θεωρία ὅτι, ἐν ὅσω ἦταν ἐπὶ γῆς, κάποιος κατέγραψαν τὶς παραβολές του καὶ τὰ κηρύγματά Του, τὰ ὁποῖα ἀργότερα χρησιμοποιήθηκαν ὡς βάση γιὰ τὴν συγγραφή τῶν Ευαγγελίων· εἶναι ἡ λεγόμενη πηγὴ τῶν Λογίων ἢ πηγὴ Q. Στὸ κατὰ Ἰωάννην ὅμως γράφεται πως «καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἑν, οὐδὲ αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία» (Ἰωάν. 21, 25). Ἄρα τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ δὲν μπορούσαν νὰ περιοριστοῦν σὲ τριάντα παραγράφους, που θεωρητικὰ περιέχουν τὴν πηγὴ αὐτὴ.

Ἡ ἀπάντηση τῶν βιβλικῶν θεολόγων στὴν σύγχρονη ἐποχὴ εἶναι ὅτι γιὰ ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὴν Ἀνάσταση οἱ Ἀπόστολοι δίδασκαν προφορικὰ τὴν πίστη, σύμφωνα μὲ τὴν δύναμη καθενὸς τους, χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ τὴν καταγράψουν. Ἡ φυσικὴ τους παρουσία καὶ ἡ θέση τους ὡς αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες δὲν ἀφῆναν κανένα περιθώριο ἀμφισβήτησης. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος γράφει: «Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (Β' θεσ. 2, 15). Ἐπομένως, τὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου δὲν εἶχαν καταγραφεῖ ἀκόμη ὅλες οἱ διδασκαλίαι τῶν Ἀποστόλων, δηλαδὴ ὅσα ἀφοροῦν στὸν Χριστὸ καὶ στὸ ἔργο Του.

Προφητικὸς (;!) ὁ Θουκυδίδης

Σὲ καιρὸ εἰρήνης καὶ ὅταν εὐημερεῖ ὁ κόσμος καὶ οἱ πολῖτες, οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἥρεμοι, γιὰ τὸν δὲν τοὺς πιέζουν ἀνάγκες φοβερές. Ἄλλ' ὅταν ἔρθῃ ὁ πόλεμος ποὺ φέρνει στοὺς ἀνθρώπους τὴν καθημερινὴν στέρηση, γίνεται δάσκαλος τῆς βίας («βίαιος παιδαγωγός») καὶ ἐρεθίζει τὰ πνεύματα τοῦ πλήθους σύμφωνα μὲ τὶς καταστάσεις ποὺ δημιουργεῖ.

Γιὰ νὰ δικαιολογοῦν οἱ ἄνθρωποι τὶς πράξεις τους ἄλλαζαν ἀκόμη καὶ τὴν σημασία τῶν λέξεων. Ἡ παράλογη τόλμη θεωρήθηκε ἀνδρεία καὶ ἀφοσίωση στὸ κόμμα, ἡ προσωπικὴ διστακτικὴ ἀπορία θεωρήθηκε δειλία καὶ ἡ σωφροσύνη προσηωπία τῆς ἀνανδρίας. Ἄλλὰ καὶ ἡ συγγένεια θεωρήθηκε χαλαρότερος δεσμὸς ἀπὸ τὴν κομματικὴ ἀλληλεγγύη, γιὰ τὸ οἱ ὁμοϊδεάτες ἦταν ἔτοιμοι νὰ ἐπιχειρήσουν ὅτιδήποτε χωρὶς δισταγμὸ, μὲ μοναδικὸ κριτήριον τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κόμματός τους.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι προτιμοῦν νὰ κάνουν τὸ κακὸ καὶ νὰ θεωροῦνται ἔξυπνοι, παρὰ νὰ εἶναι καλοὶ καὶ νὰ τοὺς λένε κουτούς. Αἰτία ὄλων αὐτῶν ἦταν ἡ φιλαρχία ποὺ ἔχει ρίζα τὴν πλεονεξία καὶ τὴν φιλοδοξία...

(Θουκυδίδου Ἱστορίαι, Βιβλίον 3, κεφ. 82, 2-8, ἀποσπάσματα, μετάφραση: Ἄγγελος Βλάχος)

Τί τὴν δέλομε τὴν κοινή;

Ἡ κοινὴ ἑλληνικὴ εἶναι ἡ γλωσσικὴ μορφή ποὺ ἐπικρατοῦσε σὲ ὅλη τὴν λεκάνη τῆς Μεσογείου ἀπὸ τὸν 4ο αἰ. π.Χ. μέχρι τὸν 15ο μ.Χ. αἰ. ἀλλὰ καὶ στοὺς λογίους κύκλους μέχρι τὸν 19ο αἰ.. Σ' αὐτὴν δηλαδὴ ἔχει καταγραφῆ ὅλη ἡ ἀνθρώπινη καὶ θεῖα σοφία. Ἐνας μεγάλος δάσκαλος τοῦ Γένους ἔλεγε: «Πρέπει νὰ μάθουμε τὴν κοινὴ ἑλληνικὴ: α) γιὰ νὰ κατανοοῦμε τὸ Εὐαγγέλιο, τὶς ἐκκλησιαστικὲς Ἀκολουθίες καὶ τοὺς Πατέρες, β) γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ κατανοοῦμε καὶ τὰ σοφὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ γ) γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦμε καλύτερα καὶ σωστότερα τὴν νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀφοῦ ἡ κανονικὴ δημοτικὴ γλῶσσα προέρχεται ἀπὸ τὴν κοινὴ καὶ κατὰ πλειοψηφία περιέχει αὐτούσιες λέξεις καὶ φράσεις ἀπὸ τὴν κοινή». Μόνον οἱ ἐθνομηδενιστὲς καὶ οἱ δυτικολιγούρηδες δὲν γνωρίζουν αὐτὴν τὴν ἀλήθεια. Γι' αὐτὸ πραγματοποιοῦμε συσκέψεις καὶ ὁμιλίες, γιὰ καλύτερη προσέγγιση τῶν πολυτίμων πατρογονικῶν θησαυρῶν ποὺ ὅλοι οἱ λαοὶ τοὺς σέβονται καὶ οἱ θολοκοιλτοῦριάρηδες τοὺς μάχονται.

Λήθη και ἀλήθεια

Στον «Φαίδρο» του Πλάτωνα ο Σωκράτης αναφέρει τον μύθο του Θεού. Ο θεός Θεός ανακοινώνει με χαρά στον θεό των Αιγυπτίων Θαμούν ότι βρήκε το φάρμακο για την μνήμη. Τα γράμματα, λέει, θα βοηθήσουν τον άνθρωπο να θυμάται, αφού θα δεν θα χρειάζεται πλέον να απομνημονεύει ό,τι ακούει. Ο Θαμούν όμως τον αποστομώνει: «οὐκουν μνήμης ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὔρες» (275 a), δεν βρήκες το φάρμακο για την μνήμη αλλά για την υπενθύμιση!

Τελικά οι Θαμούν-Σωκράτης αποδείχθηκαν προφητικοί. Τα γράμματα δεν έκαναν τους ανθρώπους «σοφώτερους» και «μνημονικότερους» αλλά «πολυήκους», «πολυγνώμονες» και «δοξόσοφους», δηλ. ανθρώπους που νομίζουν ότι είναι σοφοί, και γιατί εμπιστεύονται την μνήμη τους και γιατί θεωρούν ότι δεν έχουν πλέον ανάγκη τους δασκάλους τους. Έτσι, γίνονται και αγνώμονες.

Στην εποχή μας μάλιστα, με την τρομακτική ανάπτυξη της επιστήμης και κυρίως της τεχνολογίας, οι παραπάνω διαπιστώσεις γίνονται ακόμη πιο αισθητές. Ο ήχος και η εικόνα έχουν υπερκεράσει τα γράμματα. Τώρα πλέον όχι απλώς δεν θέλει να διαβάσει κανείς αλλά δεν προλαβαίνει κιόλας, ή μάλλον τον προλαβαίνουν οι εικόνες που είναι κατατακτικές και τον γεμίζουν με πληροφορίες. Έπειδή, όμως, οι πληροφορίες είναι τόσο πολλές, ώστε δεν μπορεί να τις συγγραφή όλες, ο άνθρωπος ασυνείδητα ή ένσυνείδητα κάνει ένα είδος επιλογής, αποκτάει, όπως λέμε, επιλεκτική μνήμη. Έτσι, θυμάται μόνον ό,τι θέλει ή ό,τι μπορεί να επεξεργαστεί ο εγκέφαλός του, ενώ τα υπόλοιπα τα άπωθει, τα διαγράφει και τελικά τα λησμονεί.

Ζούμε στον πολιτισμό της λήθης, λένε οι ειδικοί, για να περιγράψουν την «έξελιξη» στην οποία οδήγησε τον σύγχρονο άνθρωπο ή πληθώρα των πληροφοριών, ώστε να χρειάζεται να λησμονεί, να διαγράφει δηλαδή από την μνήμη του ό,τι περιττό. Άνεξαρτήτως πάντως από την ήθικη πλευρά του ζητήματος, που είναι το κριτήριο της επιλογής του ουσιάδους από το περιττό και ποιός το ορίζει, το θλιβερό είναι ότι η κατατακτική πληροφορία υποκαθιστά τελικά την ουσιαστική γνώση, αλλά και ότι ο κατατακτικός αυτός προκαλεί μια σειρά από νέα προβλήματα, όπως σύγχυση από τις πολλές και συχνά άνεπεξεργαστες πληροφορίες, άγχος και αγωνία, για να προλάβει κανείς την έγκαιρη πρόσληψή τους, και εν τέλει θλίψη και κατάθλιψη που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην «έξελιξη» όσο και όπως θα ήθελε.

Έτσι, ο σύγχρονος άνθρωπος «καταφεύγει» στην άνοια, που ένα χαρακτηριστικό της είναι η επιλεκτική μνήμη, δηλαδή η λήθη κάποιων

γεγονότων και μάλιστα των παρόντων, που τον πληγώνουν περισσότερο, για να βρή μια διέξοδο στην σύγχυσή του, χωρίς βεβαίως να επιλύει το πρόβλημά του.

Η λύση του προβλήματος βρίσκεται μόνον στην αναζήτηση της ἀ-λήθειας, που βγάζει τον άνθρωπο από την λήθη. Πώς να αναζητήσει όμως και που να βρή ο άνθρωπος την ἀλήθεια, που την έχει ξεχάσει αιώνες τώρα; Από τότε που άμαρτησε, έχασε δηλαδή τον στόχο του και λοξοδρόμησε, αδυνατεί να ξαναβρή τον δρόμο του. Συνεχώς παραπαίει και καταπέφτει, δεν βρίσκει όμως την δύναμη ούτε το κουράγιο να ζητήσει βοήθεια. Το χειρότερο βεβαίως είναι ότι δεν αναζητάει πλέον την ἀλήθεια, διότι βολέυτηκε στην απάτη και στο ψέμα, συνήθισε στον ήδονη και στην ἀκολασία, και καυχιέται για την δήθεν ελευθερία και την

αυτονομία του, που τον οδηγούν ολοταχώς σε όλο και πιο επικίνδυνα μονοπάτια και τελικά στον θάνατο.

Και όμως η Αλήθεια δεν ξέχασε ποτέ τον ταλαίπωρο άνθρωπο, δεν πικράθηκε και δεν πικραίνεται από την περιφρόνησή του, ούτε έπαψε ποτέ να τον αναζητεί. Του αποκαλύφθηκε μάλιστα εν χρόνῳ και με πρόσωπο ανθρώπινο, για να γίνη αντιληπτή από τους όμοιους της. Αλλά μόνον οι αληθινοί έραστές της και οι αιώνιοι ζητητές της την αντιλήφθηκαν και την αποδέχτηκαν, διότι και αυτοί συνεχώς την αναζητούσαν και την αναζητούν. Από τότε έως σήμερα όσοι «σοφίαν ζητούσι» ή «σημείον αϊτούσι», οι φιλόσοφοι και οι ενάρετοι κάθε εποχής, άνεξαρτήτως φύλου, φυλής, χρώματος και εθνικότητας, βρίσκουν ή μάλλον ανακαλύπτουν την ἀλήθεια και μάλιστα φροντίζουν να την αποκαλύπτουν και στους άλλους «χαμένους». Διότι η ἀλήθεια δεν μπορεί να κρυφτεί, είναι λύχνος που φωτίζει και απομακρύνει τα κάθε λογής σκοτάδια.

Άραγε, αγαπητοί μου, έμεις θα αναζητήσουμε ποτέ την ἀλήθεια; Θα την ανακαλύψουμε, ώστε να καταυγαστούμε από αυτήν και να μπορέσουμε να σκορπίσουμε τα σύγχρονα σκοτάδια; Θα βγούμε από την λήθη, τον φόβο και τον θάνατο, για να ζήσουμε με την ἀλήθεια, την αγάπη και την ζωή; Δεν έχουμε παρά να ανταποκριθούμε στο αϊώνιο κέλευσμά της: «Γνώσεσθε την ἀλήθειαν και η ἀλήθεια έλευθερώσει ημάς». Μόνον η Αλήθεια, που είναι πρόσωπο-ο Χριστός («εγώ ειμί η δόξ, η ἀλήθεια και η ζωή»)-και όχι απρόσωπη ιδέα ούτε αφηρημένη οντότητα έχει την δύναμη να μās ελευθερώσει από τα δεσμά μας. Άρκει να το θελήσουμε και να την εμπιστευτούμε. Αμήν. Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Δραστηριότητες των Έπαλξεων

Τελετή Άγιασμού

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου και ώρα 11:00 το πρωί πραγματοποιήθηκε στην κεντρική αίθουσα των Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, β' όρ., Ομόνοια, ο άγιασμός επί τη ενάρξει του νέου εκκλησιαστικού και ακαδημαϊκού έτους. Την ἀκολουθία του Άγιασμού έτέλεσε ο π. Βασίλειος από την ένορία του Αγ. Γερασίμου Πολυκλινικής Αθηνών, ο οποίος ευχήθηκε στις Έπαλξεις κάθε καλό για την νέα χρονιά. Στην συνέχεια όμιλησε ο υπεύθυνος των Έπαλξεων, κ. Βασίλειος Τσούπρας, για την πορεία και τις προοπτικές του μορφωτικού και κοινωνικού έργου. Σύντομο χαιρετισμό απήρθυσε και η υπεύθυνη των Έπαλξεων Αιγάλεω κα Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρός-θεολόγος. Ακολούθησε πολιτιστικό πρόγραμμα από την χορωδία των «Έπαλξεων» υπό την καθοδήγηση της κας Δήμητρας Μποζά-Μπαμπίλη. Ευχόμεστε όλοι πραγματικά από τα βάθη της καρδιάς μας ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης να βοηθήσει να ευοδωθούν και έφετος οι δραστηριότητες του Συλλόγου προς δόξα του Ίδιου και επ' ωφέλεια πάντων ημών. Αμήν.

Άσημίνα Τσάμου

Άρωγες προς τις Έπαλξεις

Γκεζερλή Σταθοῦλα	100€
Άντωνόπουλος Γεώργιος	50€
Καραγιάννης Έμμανουήλ	30€
Κοτρωνάκη Έλευθερία	30€
Σκουτέρη Τασία	50€
Ήλιοπούλου Καλλιόπη	50€
Ι.Μ. Προφήτου Ήλιου Ύδρας	10€
Α. Γ.	150€
Δρίτσα Μαρίνα	20€
Κοτσιφάκου Εὐανθία	20€
Σαλογιάννη Μαρία	5€
Μ.Μ.	10€
Τζώρτζης Γιάννης	30€
Χριστόπουλος Γιάννης	20€

Παρακαλούμε και τους λοιπούς συνδρομητές και φίλους να στηρίξουν τις Έπαλξεις και να αποστείλουν τις άρωγές των προς συνέχιση του έργου και εξόφληση του χρέους στην διεύθυνση: Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα, ή στον λογαριασμό: 041/006792-00, Έθνική Τράπεζα, ή μέσω ebanking στο: GR520110041000004100679200.

Θερμή παράκληση να αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ταχυδρομικός κώδικας), για να κοπή απόδειξη.